Vietnami szakbiológusok

Először kaptak diplomát vietnami diákok a Szegedi József Attila Tudományegyetemen. Hat év után (egyet Budapesten töltöttek nyelvtanulással, ötöt itt az egyetemen) Szegedtől és Magyarországtól búcsúzott három fiatalember tegnap délelőtt az állattani tanszék könyvtárában, akiket bensőséges ünnepségen látott vendégül az egyetemi pártszervezet.

Tha Van Lam, Pham Van Hien, Hoang Xuan Thuyen ugyanis immár biológia—földrajz szakos tanárok. Júliusban Budapestről indulnak a hosszú útra, a kemény egyetemi évek után „elkezdeni az igazi életet" hazájukban, segíteni az építőmunkát. — Nagyon nehéz volt az első két év — utal a nyelvi nehézségekre Tha Van Lam, aki a Tamás keresztnevet „szerezte be" a diploma mellé Szegeden. „Most, az államvizsga előtt is féltünk, az izgalom pedig nem kell a jó kifejezéshez, csak rossz..." Gondolkodik, aztán elneveti magát, íme, most sem sikerült tökéletesen kifejeznie magát. Leveleznek majd, szakkönyveket visznek, úgy tervezik, visszajönnek egyszer látogatóba — nem akarják elfelejteni a nyelvet. A barátokat, tanárokat sem. Pham Van Hien nézegeti az ajándékba kapott könyveket, azt hiszem, lélekben már otthon van. „Béke van nálunk, lehet dolgozni — mondja. — Tanítani szeretnénk, de még nem tudjuk biztosan, mit fogunk csinálni. Nálunk még nincs választék, nem úgy van, hogy azt tesszük, amit akarunk. Oda megyünk, ahol legjobban szükség van ránk. Majd otthon megmondják. Azt hiszem, egy-két év múlva már mindenki a maga munkáját végezheti, azt, amit legjobban szeretne."

Az ünnepségen Kevei Ferenc adjunktus, a pártalapszervezet titkára, Leindler László akadémikus, egyetemi tanár, a természettudományi kar dékánja, Sipitzki Mátyás, a KISZ-alapszervezet titkára ehhez az otthoni építőmunkához kívánt sok sikert, egészséget a három fiatal tanárnak. Tha Van Lam pedig — most az elfogódottság miatt — nehezebben gördülő mondatokkal köszönte meg a segítséget. Ígérte, hogy jól hasznosítják a Szegeden tanultakat, nem felejtik el magyar barátaikat.

S. E.

Ács S. Sándor felvétele

Tha Van Lam búcsúzik társai nevében is

Szervezési program

A Könnyűipari Szervezési Intézet — a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat szakembereinek bevonásával — elkészítette a Nagylaki Kendergyár bútorlapgyártó üzemrészének minta szervezési programját, amely segítséget nyújt a gyár vezetőinek a termelékenyebb munkához. Most a megvalósításon a sor.

Építőanyagok

Az építőanyag-ipari vállalatok — az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium előzetes statisztikai adatai szerint — az év első öt hónapjában 3,2 százalékkal termeltek többet, mint a múlt év azonos időszakában. A legnagyobb, 9 százalékos fejlődést érte el a hő-, hang- és vízszigetelő anyagokat gyártó ipar; a finomkerámia- és csiszolókorong-ipar, a mész-, cement- és azbesztcementgyártó ipar pedig 4 százalékkal bővítette termelését. A múlt évihez hasonló eredményt ért el a tégla- és tűzelőanyag-ipar, s a megrendelések mérséklésének megfelelően csökkentette termelését a betonelemgyártó ipar, továbbá a kő- és kavicsbányászat.

A cementiparban befejezett fontos beruházások munkája már érezhetően segítette az építkezések cementellátását. Ebben az öt hónapban csaknem 200 000 tonnával több cementet gyártottak, mint a múlt év azonos időszakában. Falburkoló csempéből kétszer annyit kaptak a megrendelők, padlóburkoló lapból 13,6, mozaik- és cementlapból 11,5%-kal többet. Beépíthető konyhaszekrényből 35 százalékkal többet gyártottak, és hőkicserélő készülékből 30 százalékkal növelték a termelést. (MTI)

A rakpart regénye

Az új köszöntése

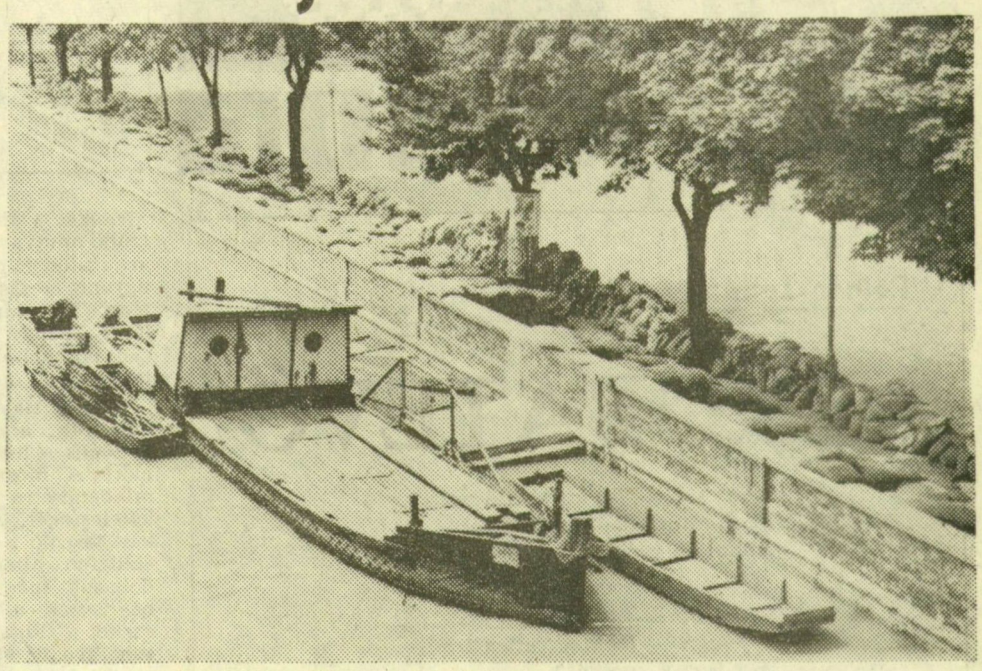

Liebmann Béla felvétele

Levonulóban a nagyvíz a szegedi rakpartról 1970-ben

Legújabbkori életével új története, regénye kezdődik majd a szegedi rakpartnak és támfalainak átépítésével, rekonstrukciójával. Ennek hűséges megörökítésével a legszélesebb közvélemény is foglalkozik majd, amely élőben fényképez, feljegyez, összegez, és az adottságokhoz mérten korhűbben, mint azt a rendelkezésre álló lehetőség, a rengeteg irodalom és levéltári adat áttekintése, a régiek tárgyilagos átszűrése, az újabbak előtt pedig a kortársi tisztelet megengedte — az idézetek szükséges felhasználásával. A szakemberek és más érdeklődők előtt a budapesti kiadású, és rendszeresen megjelenő, nagyon népszerű „Vízügyi történeti füzetek" íróinak, szerkesztőinek mai munkái — és az elődök által feltárt ismeretanyag —, a laikusok számára is világossá teszik az ember és a folyók összetartozását, egymással való küzdelmét korszakokon át: az életért.

A vizek nélkül nem lehet élet, s a folyókat rendbe kell „terelni", kordába fogni törvényeik ismeretében, az emberek szolgálatában. Napjainkban is ennek vagyunk tanúi, a Tiszán sorra épülő duzzasztókkal, kiemelkedően a kiskörei komplex vízlépcsővel, amelynek már éltető hatásával az eddig szárazságban levő száz- és százezer hektárak, egész tájegységek válnak dúsan termővé. A milliárdokat igénylő művekkel vajon megtartja-e régi természetét a Tisza, a folyószabályozás óta az egyre magasabbra törő maximális árvízszintek, tetőzések emelkedését, vagy csökkenő tendenciával is megelégszik?

Egyöntetű a vélemény, hogy az ismétlődő vagy emelkedésbe futó árhullámok levonulását ezután szabályozhatják a hatalmas építményekhez „kapcsolt" tározók, nagy ölelésben működő csatornarendszerek, s ezek összhatása érvényesül majd Szegednél, ha bármilyen meglepetéssel szolgál még ezután is a Maros.

A szegedi új rakpart és támfalai persze úgy épülnek meg, olyan stabilitással, a ma technikájának sokágú felhasználásával, mintha napjainkban semmi nem történt volna fentebb a Tisza új korszakot eredményező munkábafogásával.

Látszatra csendes munka folyik itt még Szegednél. A Tisza-parton sétálók alig látnak a nagy átalakítást eredményező munkából valamit, pedig már hallottak, olvastak róla. A munka pedig már elkezdődött, ha nem is kísérte nagy mozgás, látványosság. „Mindössze" elmarkolták az alsó partfal mellett egy darabon a Tisza odapakolt és vastagon megülepedett hordalékát. A geológiai feltárások sora mellett méterről méterre mérik a szelvényeket, szinte centinként térképre kerül a folyónak ez a szakasza, hogy a részekre bontott építkezés folyamatában egyik lépés szorosan kövesse a másikat. A kőszállítmányok pedig tízezer tonna számra érkeznek a Boszorkánysziget elé, közel a munkahelyhez.

Előkerültek a régen használatos és tetszetős, az idő haladtával azonban „elfelejtett" faragott mészkő lépcsősorok is a hajóállomásnál, minegy 80 méter hosszan, ugyanígy a klinikáknál is, amelyek az alsó támfalig vittek. Ezekre a lépcsősorokra a legöregebb szegediek közül is kevesen vélekszenek, mert a rakpartra mindig kiszaladó Tisza fokozatosan rápakolta hordalékát, amit otthagytak, nem lapátoltak el. Idővel egymásra rétegződött az iszapos hordalék, amelyen kinőtt a gaz, bokrot eresztett rajta a fűz, míg szépen elfelejtődtek a lépcsősorok. Most azokat is kiásták, három méter mély munkagödrök alól néznek föl a napvilágra, jelezve létüket, amellyel a rekonstrukciónál számolni kell: vagy otthagyják, vagy kiemelik a helyükből, régi nyugalmukból.

Az Alsótiszavidéki Vízügyi Igazgatóság, amely ereje tudatában, felkészültségében vállalkozott a létesítmény megépítésére, kevesebbet beszél, de annál többet cselekszik máris, a munka kezdeti stádiumában. Simády Béla igazgatótól kezdve munkatársaiig azonban mindenkor készséggel álltak a sajtó rendelkezésére, hogy a partfal regényéről némi képet kapjunk. Dr. Vágás István, a műszaki tudományok doktora, főosztályvezető, Sódar István belvízvédelmi osztályvezető, Poroszlai Rudolf műszaki titkár, Hegyesi Ferenc nyugalmazott mérnök, Plesovszki Pál irányító-tervező, Gál Antal műszaki tiszt — hogy csak néhányukat említsük — segítettek a temérdek anyag és irodalom összehozásában, hozzátéve a maguk felkészültségét, segítőkészségüket, amely nélkül nem állt volna össze ez a vázlatos áttekintés egy, a Tiszát minden természetével együtt is szerető krónikás tollából.

Lődi Ferenc

(Vége.)

Újra üt a Tűzóra

Június 29-én ismét megszólal Sopron szimbólumának, a Beloiannisz téri tűztoronynak az órája, amely öt éve hallgatott el. A nagy méretű toronyórát felújították, s újra üti majd az időt.

Gólyapár „szükséglakása"

A Csongrád megyei Derekegyház községben gólyapár fészkel a főútvonal egyik villanyoszlopán. Ez a „szükséglakás" azért veszélyes, mert a villanyvezetékekhez egészen közel épült meg a gallyakból összetákolt fészek, átázás esetén áramütés érheti a gólyákat, s egyben rövidzárlat keletkezhet

Az ornitológusok véleménye szerint kényszerűségből választanak a madárcsaládok ilyen bizonytalan fészkelőhelyet. Az alföldi táj átalakulásával, a tanyák fokozatos megszűnésével egyre kevesebb az olyan magas kémény vagy épület, ahol háborítatlanul költhetnek, nevelhetik fiókáikat a gólyák.

Fogorvosok és fogtechnikusok találkozója

Több mint tíz évvel ezelőtt Szegedről indult el az a kezdeményezés, mely megteremtette az ország fogorvosainak és fogtechnikusainak állandó szakmai kapcsolatát. 1962 óta minden évben más és más városban rendezik az orvosok és technikusok találkozóját, általában több száz résztvevővel. Idén is hazánk minden részéből érkeztek *Szegedre* érdeklődők, a házigazda-rendező, az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete Fogtechnikai Szakcsoportjának meghívására.

Az egynapos fogorvos-fogtechnikus találkozó tegnap, szombaton délelőtt a szemészeti klinika nagytermében kezdődött, ahol *dr. Csiszár* Béla, az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete megyei bizottságának titkára üdvözölte a megjelenteket. Megnyitó szavait hat előadás követte. Elsőnek *dr. Tóth* Károly egyetemi tanár, a SZOTE Fog- és Szájbeteg Klinikáinak igazgatója ismertette a fogszúvasodás megelőzésével kapcsolatos új eredményeket. *Kivovics* Imre műszaki igazgatóhelyettes, majd *Nemessányi* Zoltánné dr. művezető a Fogtechnikai Vállalattól a fogpótlással, fogsorokkal kapcsolatos technikai eljárásokat ismertetett. *Dr. Bödő* János, a szegedi rendelőintézet főorvosa az intézet és a fogtechnikai vállalat kapcsolatáról, *Tóth* Zoltán fémlemezkészítő és *dr. Prágai* Géza, a SZOTE Fog- és Szájbeteg Klinikájának adjunktusa a fémlemezekről tartott előadást. A hozzászólások után *Janecskó* Pálné titkár az országos szakcsoport munkájáról számolt be.

A Dolgozók Általános Iskolájában

beiratkozás

június 30-ig délelőtt 10 órától 12 óráig, délután 4 órától 6 óráig.

Tanfolyamok: esti tagozat, levelező tagozat, rövidített tanfolyamok.

MADÁCH U. 20 és HÁMÁN KATÓ ÁLTALÁNOS ISKOLÁKBAN.

TÜZÉP SZEGED

Árengedményes tüzelőakció!

Egyes szénféleségeket mázsánként	**10,— Ft-tal**
Hazai brikettet mázsánként	**15,— Ft-tal**
Pécsi iszapszenet mázsánként	**10,— Ft-tal**
HALDEX (lengyel) szenet mázsánként	**5,— Ft-tal**

olcsóbban vásárolhat a TÜZÉP-telepeken.

június 30-ig

Az árengedmény a **június 30-ig beváltásra kerülő július, augusztus és szeptember havi tüzelőutalványokra is érvényes.**

Szegedi TÜZÉP Vállalat

IBUSZ SZEGED

Vegyen részt IBUSZ társasutazásainkon

LIPCSEI VÁSÁR
7 nap, különvonattal. 1973. szeptember 1—7-ig.
Részvételi díj: 1500,— Ft + költőpénz.

LOVRÁN
7 nap, autóbusszal. 1973. július 16—22-ig. Részvételi díj: 1660,— Ft. Az utazás egyéni turistaútlevéllel történik.

ERDÉLYI KÖRUTAZÁS
autóbusszal, 1973. július 10—15. és augusztus 14—19.
Részvételi díj: 1990,— Ft + költőpénz.

BÉCS
5 nap, autóbusszal. 1973. szeptember 2—11.
Részvételi díj: 2100,— Ft + költőpénz.

DUNA-KANYAR
1973. július 7-én és 8-án. Részvételi díj: 305,— Ft.

Egynapos kirándulás **GYULÁRA,**
1973. július 28-án. Részvételi díj: 98,— Ft.

Jelentkezés és részletes felvilágosítás:

IBUSZ, SZEGED, KLAUZÁL TÉR 2. TELEFON: 12-020.